

LES PORS DEL CAPITÀ CACÚRCIES

Cert dia, sense saber per què,
el capità Cacúrcies va començar a tenir por de tot:
de les sabates que duia, de la picor que
li feia la casaca, de la seva alçada, que la tripulació
se'n rigués d'ell...

LES PORS DEL CAPITÀ CACÚRCIES

José Carlos Andrés   Sonja Wimmer

José Carlos Andrés
Sonja Wimmer

Una trilogia de por
de José Carlos Andrés.

ISBN:978-84-943691-3-1 www.nubeocho.com

*Per a en Sergi, que converteix els personatges
de tinta en rialles de colors.*

José Carlos Andrés

*Per a la Lluna, la meva petita pirata: no tinguis mai
por de viure el que realment et fa feliç a la vida.*

Sonja Wimmer

Les pors del capità Cacúrcies

Col·lecció Som8

© del text: José Carlos Andrés, 2014
© de les il·lustracions: Sonja Wimmer, 2015
© de l'edició: NubeOcho, 2015
www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *Los miedos del capitán Cacurcias*
Traducció al català: Pilar Viciano
Revisió: Marta Morros Serret, Mireia Alegre

Segona edició: maig 2021
Primera edició: març 2015
ISBN: 978-84-943691-3-1
Dipòsit Legal: M-6956-2015

Imprès a Portugal.

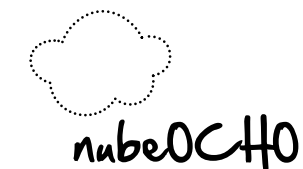
Tots els drets reservats. Prohibida la reproducció.

LES PORS DEL CAPITÀ CACÚRCIES

José Carlos Andrés

Sonja Wimmer

El capità Cacúrcies

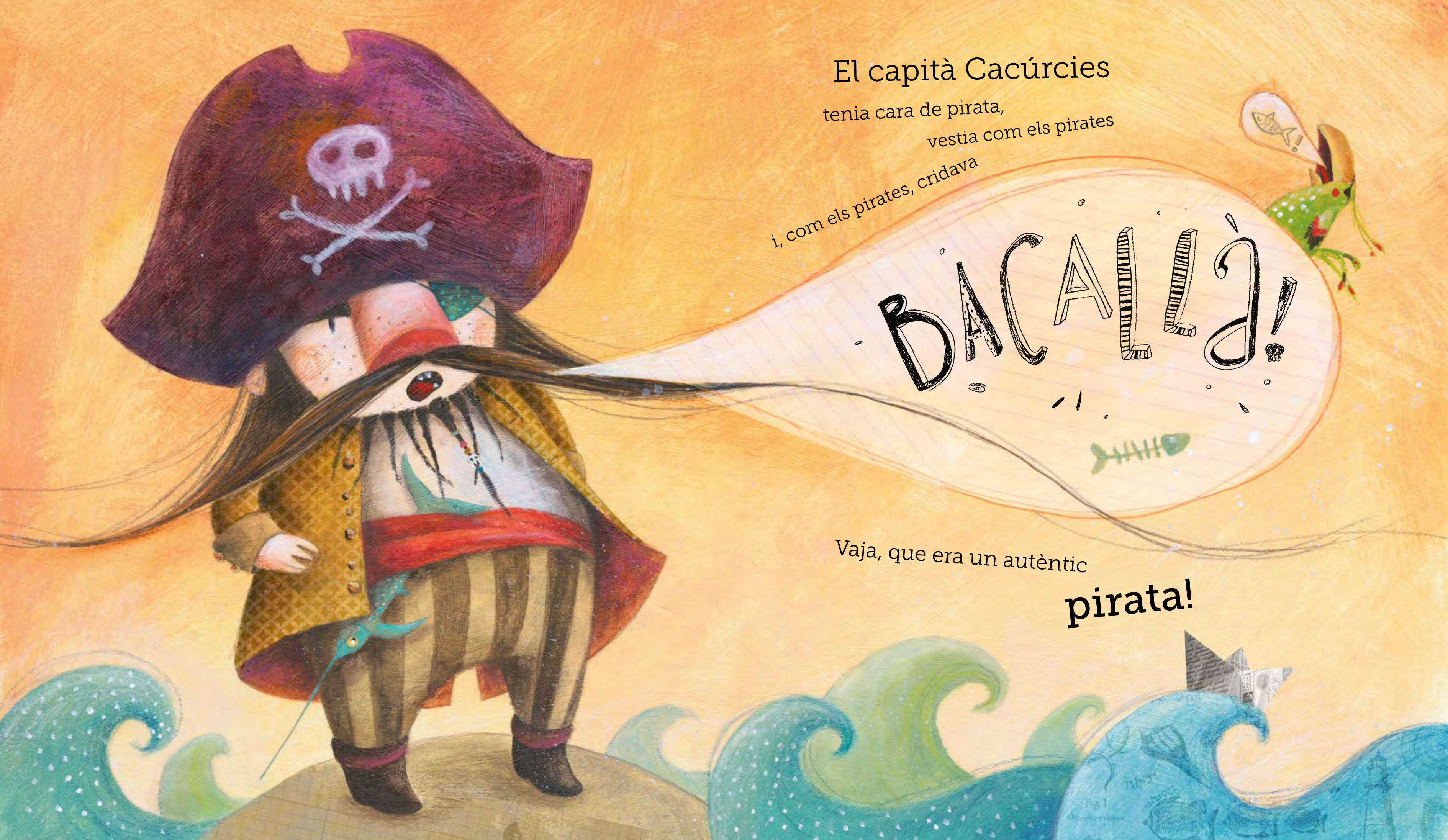
tenia cara de pirata,
vestia com els pirates

i, com els pirates, cridava

BACALLÀ!

Vaja, que era un autèntic

pirata!

ni dels taurons, ni de la nit, ni de les tempestes... ni dels taurons en una nit de tempesta! Era tan atrevit

En Cacúrcies no

tenia por de res:

que no l'espantaven ni els iogurts caducats. Ni els petons de les noies. Era el més valent de tots!

Un bon dia, sense saber per què,
el capità va començar a tenir por de tot:

de les sabates que duia, de la picor que li feia la casaca,

de la seva alçada, que la tripulació es rigués d'ell...

Va començar a tenir por de tot!

Fins i tot de la seva ombra.

El vaixell d'en Cacúrcies es deia

«Pocabroma»

i tots els seus grumets eren
molt bèsties, temibles i ferotges.

En realitat estimaven molt el seu capità, però no ho podia saber ningú perquè això no és propi de pirates.

Quan es van adonar que en Cacúrcies tenia tanta por, van decidir que havien d'ajudar-lo.

Van pensar, pensar i pensar...
i se'ls va ocórrer portar-lo al vaixell
del fantasma dels ulls blaus.

–Vaja, quina ajuda! Que us heu begut
l'enteniment?–va dir en Cacúrcies.

I és que aquests pirates eren molt bèsties i pensar,
allò que en diem pensar, no era propi d'ells.

Quan en Cacúrcies es va quedar sol al vaixell,
va passar el que tots us esteu imaginant:
va aparèixer un fantasma.

Però no un de qualsevol, no, va aparèixer...

EL FANTASMA DELS ULLS BLAUS!

